

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, 5 gusht 2019
Nr. ref.:RK 1403/19

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KI32/19

Parashtrues

Sylejman Januzi

**Vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktvendimit të Gjykatës Supreme,
Rev. 397/2018, të 11 dhjetorit 2018**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare
Safet Hoxha, gjyqtar
Radomir Laban, gjyqtar
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare dhe
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Parashtruesi i kërkesës është z. Sylejman Januzi, me vendbanim në fshatin Barilevë, komuna e Prishtinës (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës), i përfaqësuar nga avokati Ali Latifi nga Prishtina.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës konteston Aktvendimin [Rev. nr. 397/2018] e Gjykatës Supreme të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata Supreme), të 11 dhjetorit 2018, i cili i ishte dorëzuar atij më 17 janar 2019.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është kërkesa për vlerësim të kushtetutshmërisë së Aktvendimit të kontestuar përmes së cilit, sipas pretendimit, parashtruesit të kërkesës i janë shkelur të drejtat e tij të garantuara me nenet 3 [Barazia para Ligjit], 4 [Forma e Qeverisjes dhe Ndarja e Pushtetit], 21 [Parimet e Përgjithshme], 22 [Zbatimi i drejtpërdrejtë i Marrëveshjeve dhe Instrumenteve Ndërkombëtare], 23 [Dinjiteti i Njeriut], 24 [Barazia para Ligjit], 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], dhe 57 [Parimet e Përgjithshme] të Kushtetutës të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta) dhe nenin 6 [E Drejta për një Proces të rregullt] të Konventës Evropiane për Mbrojtjen e të Drejtave dhe Lirive Themelore të Njeriut (në tekstin e mëtejme: KEDNJ).

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në paragrafët 1 dhe 7, të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, nenin 22 [Procedimi i kërkesës] të Ligjit nr. 03/L-121 për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Ligi), si dhe në rregullin 32 [Parashtrimi i kërkesave dhe përgjigjeve] të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 25 shkurt 2019, parashtruesi i kërkesës e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
6. Më 4 mars 2019, Kryetarja caktoi gjyqtarin Nexhmi Rexhepi gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Arta Rama-Hajrizi (kryesuese), Bekim Sejdiu dhe Selvete Gërzhaliu-Krasniqi.
7. Më 13 mars 2019, Gjykata njoftoi përfaqësuesin e parashtruesit për regjistrimin e kërkesës si dhe kërkoi nga ai që të dorëzojë një autorizim që dëshmon se ai e përfaqëson parashtruesin e kërkesës në procedurat para Gjykatës.
8. Të njëjtën ditë, Gjykata ia dërgoi një kopje të kërkesës Gjykatës Supreme si dhe Drejtorisë së Arsimit pranë Komunës së Prishtinës (në tekstin e mëtejme: Drejtoria e Arsimit), në cilësinë e palës së interesuar.

9. Më 19 mars 2019, përfaqësuesi i parashtruesit të kërkesës e dorëzoi autorizimin e kërkuar në Gjykatë.
10. Më 22 korrik 2019, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe njëzëri i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

11. Parashtruesi i kërkesës kishte punuar si mësimdhënës prej 1 shtatorit 1974 deri më 19 nëntor 1984, ndërsa prej datës 20 nëntor 1984 deri me datë 17 janar 2014 si bibliotekist në shkollën “Ali Kelmendi” në fshatin Barilevë.
12. Më 16 janar 2014, parashtruesi i kërkesës përmes Vendimit [nr. 03 nr. 118-9261] të Drejtorisë së Arsimit u njoftua se për shkak të arritjes së moshës 65 vjeçare, marrëdhënia e punës do t’i përfundojë më 17 janar 2014. Kjo e fundit, respektivisht, paraqet datën e pensionimit të parashtruesit të kërkesës.
13. Në një datë të pacaktuar, parashtruesi i kërkesës kërkoi nga Drejtoria e Arsimit që ti paguhen tri paga mujore si shpërblim jubilar si dhe dy paga mujore përcjellëse për arsye të pensionimit. Kjo kërkesë e parashtruesit ishte refuzuar për *“arsye të mungesës së rregullativës ligjore për zbatimin e kontratës kolektive nga ana e Qeverisë së Kosovës.”*
14. Duke qenë se parashtruesi i kërkesës nuk arriti të marrë kompensimin e kërkuar, ai paraqiti padi në Gjykatën Themelore në Prishtinë (në tekstin e mëtejme: Gjykata Themelore) duke kërkuar që të detyrohet Drejtoria e Arsimit t’ia njoh kompensimin e tri pagave mujore për shpërblim jubilar, si dhe dy paga mujore përcjellëse për shkak të pensionimit.
15. Më 25 gusht 2016, Gjykata Themelore, përmes Aktgjykimit [C. nr. 409/2014] refuzoi si të pa bazuar kërkesëpadinë e parashtruesit të kërkesës. Si arsye për refuzim të kërkesëpadisë Gjykata Themelore, ndër tjera, theksoi se: (i) parashtruesi i kërkesës i është referuar neneve 43 dhe 44 të Kontratës Kolektive – të cilës i ka kaluar afati i vlefshmërisë – meqë e njëjta ka qenë në fuqi vetëm për tri vite dhe atë deri më 1 janar 2008 dhe vazhdimi i vlefshmërisë së saj nuk ishte bërë; dhe (ii) neni 6 i Rregullores së UNMIK-ut nr. 2001/27 parashihte që marrëveshjet kolektive mund të lidhen për një periudhë kohore të caktuar dhe jo më shumë se tri vite – dhe e njëjta gjë parashihej edhe me paragrafin 4 të nenit 9 të Ligjit të punës. Në përfundim, Gjykata Themelore theksoi se kërkesëpadia e parashtruesit duhet të refuzohet si e pabazuar konform neneve 7 dhe 8 të Ligjit për Procedurën Kontestimore, për arsye se dispozitat ligjore në të cilat parashtruesi i kërkesës e bazoi kërkesëpadinë e tij nuk ishin në fuqi.
16. Kundër Aktgjykimit të lartcekur të Gjykatës Themelore, parashtruesi i kërkesës paraqiti ankesë në Gjykatën e Apelit, me pretendimet se i njëjti ishte marrë në shkelje të së drejtës materiale dhe asaj procedurale, si dhe për shkak se Aktgjykimi i Gjykatës Themelore ishte i padrejtë dhe në kundërshtim me *“ligjin e punës, konventave ndërkombëtare dhe kontratave kolektive.”*

17. Më 19 mars 2018, Gjykata e Apelit përmes Aktgjykimit [AC. nr. 3835/2016] refuzoi si të pabazuar ankesën e parashtruesit të kërkesës dhe vërtetoi Aktgjykimin [C.nr.409/14] e Gjykatës Themelore, të 25 gushtit 2016. Gjykata e Apelit e arsyetoi pabazueshmërinë e ankesës mbi faktin se Gjykata Themelore e kishte refuzuar si të pabazuar kërkesëpadinë e parashtruesit të kërkesës në mënyrë të drejtë dhe pa shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore. Më tutje, u konsiderua se Gjykata Themelore kishte administruar provat dhe faktet në mënyrë të drejtë dhe në tërësi, si dhe kishte zbatuar të drejtën materiale në mënyrë të duhur.
18. Kundër Aktgjykimit të lartcekur të Gjykatës së Apelit, parashtruesi i kërkesës paraqiti kërkesë për revizion në Gjykatën Supreme, duke pretenduar shkelje të dispozitave të procedurës kontestimore dhe zbatim të gabuar të së drejtës materiale.
19. Më 11 dhjetor 2018, Gjykata Supreme përmes Aktvendimit [Rev.nr. 397/2018] hodhi si të palejuar kërkesën e parashtruesit për revizion, sepse vlera e kontestit ishte nën limitin ligjor në bazë të të cilit mund të shqyrtohen kërkesat për revizion.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

20. Parashtruesi i kërkesës pretendon se Gjykata Supreme, duke refuzuar kërkesën e tij për revizion si të palejuar, i ka shkelur të drejtat e tij të mbrojtura me nenet 3, 4, 21, 22, 23, 24, 31, dhe 57 të Kushtetutës dhe të drejtën e garantuar me nenin 6 të KEDNJ-së.
21. Sipas parashtruesit të kërkesës Drejtoria e Arsimit “nuk ka zbatuar nenin 90 të Ligjit të Punës dhe Kontratave Kolektive, duke shkel liritë themelore të drejtave të njeriut, të garantuara me Konventë Ndërkombëtare të vitit 1948, Kushtetutën e Kosovës kapitulli I dhe II, si dhe ligjin e punës, kontratat kolektive të nënshkruara nga Qeveria e Kosovës, Ministria për Punë dhe Mirëqenie Sociale, Oda Ekonomike, Sindikata Qendrore që garantojnë të gjitha shërbime publike dhe private që pas pensionimit për çdo 10 vite të paguhet një page, dhe 2 paga mujore për shkak të shkuarjes në pension.”
22. Parashtruesi i kërkesës thekson se në rastin e tij nuk janë respektuar nenet 42, 43 dhe 44 të Kontratës së Përgjithshme Kolektive si dhe nenet 49, 50 dhe 51 të Kontratës Kolektive për të punësuarit në arsimin fillor dhe të mesëm në Republikën e Kosovës. Në këtë aspekt, parashtruesi i kërkesës pretendon se shkelja e nenit 3 të Kushtetutës konsiston në atë që jo të gjithë po trajtohen në mënyrë të barabartë meqë, sipas tij, “disa prej kolegëve të mij kanë fituar të drejtën për shpërblimin jubilar pas pensionimit, ndërsa unë me vite po e kërkoj këtë të drejtë të pamohueshme.”
23. Për sa i takon vendimmarrjes nga ana e Gjykatës Supreme, parashtruesi i kërkesës thekson se ajo nuk është lëshuar në garancitë që Kushtetuta iu jep “të gjithëve pa dallim”. Sipas tij, rrjedh që disa gjykata e respektojnë të drejtën për paga mujore si shpërblim jubilar pas pensionimit e disa gjykata “nuk e zbatojnë as ligjin e punës” e as “kontratën kolektive”.

24. Në fund, parashtruesi i kërkesës kërkon nga Gjykata që: *“të mos lejohet Gjykata Supreme e Kosovës të shkel Liritë themelore të të drejtave të njeriut, duke u thirrur në nenin 211 pika 3 të LPK dhe duke mos u lëshuar fare në pikën 4 ku përjashton rastet kur revizioni është gjithmonë i lejuar siç janë kontestet nga marrëdhënia e punës.”*

Vlerësimi i pranueshmërisë së kërkesës

25. Gjykata së pari vlerëson nëse parashtruesi i kërkesës i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe me Rregullore të punës.
26. Në këtë drejtim, Gjykata, fillimisht, i referohet paragrafëve 1 dhe 7, të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, që përcaktojnë:

“1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

[...]

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.”

27. Gjykata, më tej, i referohet neneve 48 [Saktësimi i kërkesës] dhe 49 [Afatet] të Ligjit, të cilët përcaktojnë:

Neni 48 [Saktësimi i kërkesës]

Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj.

Neni 49 [Afatet]

Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajsh. Afati fillon të ecë nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor.[...]

28. Për sa i përket përmbushjes së këtyre kërkesave, Gjykata konstaton se parashtruesi i kërkesës është palë e autorizuar; konteston një akt të një autoriteti publik, përkatësisht Aktvendimin [Rev.nr. 397/2018] e 11 dhjetorit 2018 të Gjykatës Supreme; ka saktësuar të drejtat dhe liritë që pretendon se i janë shkelur; ka shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj, si dhe, e ka dorëzuar kërkesën brenda afatit të përcaktuar ligjor.
29. Megjithatë, përveç këtyre kriterëve, Gjykata po ashtu duhet të shqyrtojë nëse parashtruesi i kërkesës i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë të

përcaktuara në rregullin 39 [Kriteret e pranueshmërisë] të Rregullores së punës. Specifikisht, rregulli 39 (2) përcakton që:

“(2) Gjykata mund ta konsiderojë kërkesën të papranueshme, nëse kërkesa është qartazi e pabazuar, sepse parashtruesi nuk dëshmon dhe nuk mbështetë në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij.”

30. Në këtë aspekt, Gjykata fillimisht rikujton që parashtruesi i kërkesës pretendon se Gjykata Supreme, përmes Aktvendimit [Rev.nr. 397/2018] të 11 dhjetorit 2018 i ka shkelur të drejtat e tij të garantuara me nenet 3, 4, 21, 22, 23, 24, 31 dhe 57 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së.
31. Lidhur me këtë, Gjykata vëren se, në substancë, parashtruesi i kërkesës ankohe se në rastin e tij nuk ka pasur gjykim të drejtë dhe të paanshëm dhe se ai nuk ka gëzuar trajtim të barabartë krahasuar me disa kolegë të tij, të cilët, sipas tij, kanë pranuar pagat mujore si shpërblim jubilar pas pensionimit, ndërkaq ai nuk i ka pranuar ato. Sipas parashtruesit, Gjykata Supreme ka bërë shkelje të ligjit kur e ka përjashtuar nga arsyetimi i saj pikën 4 të nenit 211 të Ligjit për Procedurën Kontestimore, duke refuzuar kërkesën e tij për revizion si të palejuar dhe duke mos argumentuar lidhur me pretendimet e tij për shkelje të Kushtetutës. Po ashtu, parashtruesi pretendon se është vendosur gabimisht që nuk është lejuar zbatimi i Kontratës Kolektive edhe në rastin e tij.
32. Lidhur me pretendimet e lartcekura, Gjykata konsideron se parashtruesi i kërkesës e ka ndërtuar rastin e tij mbi baza ligjshmërie, përkatësisht mbi vërtetimin e fakteve për sa i takon zbatimit të Kontratës Kolektive të cilës ai i referohet dhe interpretimin e gabuar të Ligjit për Procedurën Kontestimore nga Gjykata Supreme dhe ato të instancave më të ulëta, përfshirë edhe Drejtorinë e Arsimit si organ administrativ që fillimisht ka refuzuar kërkesën e tij për kompensim të pagave.
33. Gjykata rikujton se këto pretendime kanë të bëjnë me fushën e ligjshmërisë dhe si të tilla nuk bien nën juridiksionin e Gjykatës, dhe si rrjedhojë, në parim, nuk mund të shqyrtohen nga Gjykata. (Shih, rasti KI56/17, parashtruese e kërkesës *Lumturije Murtezaj*, Aktvendim për papranueshmëri, i 18 dhjetorit 2017, paragrafi 35).
34. Në këtë drejtim, Gjykata thekson se nuk është detyrë e saj që të merret me gabimet e ligjit që pretendohet të jenë bërë nga gjykatat e rregullta (ligjshmërisë), përveç dhe për aq sa gabimet e tilla mund të kenë shkelur të drejtat dhe liritë themelore të mbrojtura me Kushtetutë (kushtetutshmërinë). Nëse do të ishte ndryshe, Gjykata do të vepronte si gjykatë e “*shkallës së katërt*”, që do të rezultonte në tejkalimin e kufijve të vendosur në juridiksionin e saj. Në përputhje me praktikën e GJEDNJ dhe po ashtu edhe me praktikën e saj tanimë të konsoliduar, Gjykata rithekson se është roli i gjykatave të rregullta t’i interpretojnë dhe zbatojnë rregullat përkatëse të ligjit procedural dhe material dhe se nuk mund të bëhen vlerësime abstrakte se pse një gjykatë e rregullt ka vendosur në një mënyrë të caktuar e jo në një tjetër. (Shih, rasti *García Ruiz kundër Spanjës*, GJEDNJ nr. 30544/96, i 21 janarit 1999, par. 28 dhe shih, gjithashtu rastin: KI70/11, parashtrues të kërkesës *Faik Hima, Magbule Hima dhe Bestar Hima*, Aktvendim për papranueshmëri, i 16 dhjetorit 2011).

35. Gjykata Kushtetuese vetëm mund të shqyrtojë nëse në një proces provat janë paraqitur në mënyrë të drejtë dhe nëse procedurat në përgjithësi, të shikuara në tërësinë e tyre, janë zhvilluar në mënyrë të atillë që parashtruesi të ketë pasur gjykim të drejtë (Shih, ndër autoritete të tjera, rastin *Edwards kundër Mbretërisë së Bashkuar*, Nr. 13071/87, Raporti i Komisionit Evropian për të Drejtat e Njeriut, i miratuar më 10 korrik 1991).
36. Bazuar në shkresat e lëndës, Gjykata vëren se arsyetimi i dhënë në Aktvendimin e Gjykatës Supreme është i qartë dhe pas shqyrtimit të të gjitha procedurave, Gjykata gjithashtu gjeti që procedurat para Gjykatës së Apelit dhe asaj Themelore nuk ishin të padrejta apo arbitrare. (Shih rastin *Shub kundër Lituanisë*, Nr. 17064/06, Vendimi i GJEDNJ-së, i 30 qershorit 2009).
37. Në rrethanat e rastit konkret në mënyrë që edhe më konkretisht të elaborohen parimet e përgjithshme të gjykimit kushtetues, Gjykata vëren se Gjykata Supreme e kishte refuzuar kërkesën e parashtruesit si “të palejuar” - në aspekt procedural dhe pa shqyrtuar meritat e kërkesës. Gjykata Supreme, duke interpretuar dispozitat e Ligjit për Procedurën Kontestimore ashtu siç ka vlerësuar se është mënyra më e drejtë për interpretimin e tyre, kishte theksuar se kërkesa për revizion duhet të shpallet e palejueshme meqë vlera e kontestit është nën 3,000 €. Pra, Gjykata Supreme, në baza procedurale të pranueshmërisë e ka refuzuar kërkesën e parashtruesit.
38. Më saktësisht, Gjykata Supreme në Aktvendimin e saj kishte theksuar si në vijim:

“Nga shkresat e lëndës rezulton se vlera e kontestit e paraqitur në padi është 1.395,45 € aq sa është precizuar edhe në dispozitiv të aktgjykimit refuzues të gjykatës së shkallës së parë, që do të thotë se vlera e kontestit në pjesën e goditur të aktgjykimit është nën 3.000 €.

Në kuptim të nenit 211.2 LPK [Ligji për Procedurën Kontestimore] revizioni nuk lejohet në kontestet pasurore-juridike në të cilat kërkesëpadia ka të bëjë me kërkesat në të holla, me dorëzimin e sendit, ose me përmbushjen e ndonjë detyrimi tjetër, po që se vlera e objektit të kontestit në pjesën e goditur të aktgjykimit nuk i kalon 3.000 €.”
39. Në këtë aspekt, Gjykata më tej konsideron se parashtruesi i kërkesës nuk ka dëshmuar se procedurat në Gjykatën Supreme apo në gjykatat e tjera të rregullta kanë qenë të padrejta apo arbitrare, apo që të drejtat dhe liritë themelore të tij të mbrojtura me Kushtetutë janë shkelur si rrjedhojë e interpretimit të gabuar të së drejtës procedurale. Gjykata rithekson se interpretimi i ligjit është detyrë e gjykatave të rregullta dhe është çështje e ligjshmërisë. (Shih, rasti KI63/16, parashtrues i kërkesës *Astrit Pira*, Aktvendim për papranueshmëri, i 8 gushtit 2016, paragrafi 44 dhe shih, gjithashtu rastin KI150/15; KI161/15; KI162/15; KI14/16; KI19/16; KI60/16 dhe KI64/16, parashtrues të kërkesës *Arben Gjokaj, Hysni Hoxha, Driton Pruthi, Milazim Lushtaku, Esat Tahiri, Azem Duraku dhe Sami Lushtaku*, Aktvendim për papranueshmëri, i 15 nëntorit 2016, paragrafi 62).

40. Praktika gjyqësore e kësaj Gjykate tregon se ka pasur edhe raste të tjera kur është kontestuar një Aktvendim i Gjykatës Supreme – sikurse ky i tanishmi - përmes së cilit ishin refuzuar si të palejuara kërkesat për revizion në të cilat vlera e kontestit ishte nën 3,000 €. Në rastet e tilla Gjykata, sikurse në rastin e tanishëm, është fokusuar vetëm në atë se a kanë përfituar parashtruesit nga një gjykim i drejtë dhe i paanshëm duke mos u lëshuar në çështje të ligjshmërisë dhe aspekteve të interpretimit të ligjit procedural dhe material duke qenë se prerogativat e tilla janë kompetencë e gjykatave të rregullta. Andaj, Gjykata rastet e tilla i ka shpallur të papranueshme si qartazi të pabazuara. (Shih, rastet e Gjykatës Kushtetuese, KI66/18 *parashtrues Sahit Muçolli*, Aktvendim i datës 6 dhjetor 2018, KI110/16 *parashtrues Nebojša Đokić*, Aktvendim i datës 24 mars 2017, KI24/16 *parashtrues Avdi Haziri*, Aktvendim i datës 4 nëntor 2016, KI112/14 *parashtrues Srboļjub Krstić*, Aktvendim i datës 19 janar 2015, KI84/13 *parashtrues Gani, Ahmet dhe Nazmije Sopaj*, Aktvendim i datës 18 nëntor 2013).
41. Në linjë me praktikën e saj të konsoliduar gjyqësore, Gjykata më tej thekson se pakënaqësia e parashtruesit të kërkesës me rezultatin e procedurës nga gjykatat e rregullta, përkatësisht me vendimet e Gjykatës Supreme, të Apelit dhe atë Themelore, nuk mund vetvetiu të ngrejë pretendim të argumentueshëm për shkeljen e të drejtës për gjykim të drejtë dhe të paanshëm. (Shih, *mutatis mutandis*, rastin *Mezotur - Tiszazugi Tarsulat kundër Hungarisë*, GJEDNJ, Aktgjykimi i 26 korrikut 2005, paragrafi 21,; dhe shih, gjithashtu rastin KI56/17, parashtruese e kërkesës *Lumturije Murtezaj*, Aktvendim për papranueshmëri, i 18 dhjetorit 2017, paragrafi 42).
42. Gjykata po ashtu rikujton se parashtruesi i kërkesës ka pretenduar se është trajtuar në mënyrë të pabarabartë meqë, sipas tij, disa prej kolegëve të tij e “*kanë fituar të drejtën për shpërblimin jubilar pas pensionimit, ndërsa unë me vite po e kërkoj këtë të drejtë të pamohueshme*.” Lidhur me këtë pretendim, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës përveç që e ka cekur nenin 3 të Kushtetutës si nen që ai pretendon se është shkelur, ai nuk ka ofruar asnjë sqarim shtesë se si pretendon se e drejta e tillë iu është shkelur dhe se si ai është trajtuar në mënyrë të pabarabartë në raport me kolegët e tij.
43. Si rezultat, Gjykata konsideron se parashtruesi i kërkesës nuk i ka mbështetur pretendimet se procedurat përkatëse në ndonjë mënyrë ishin të padrejta apo arbitrare dhe që me vendimin e kontestuar janë shkelur të drejtat dhe liritë e garantuara me Kushtetutë dhe me KEDNJ.
44. Si përfundim, në pajtim rregullin 39 (2) të Rregullores së punës kërkesa është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese dhe, rrjedhimisht, e papranueshme.

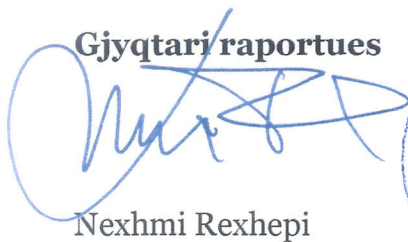
PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Kosovës, në pajtim me nenin 113.1 dhe 113.7 të Kushtetutës, dhe rregullin 39 (2) të Rregullores së punës, më 22 korrik 2019, njëzëri

VENDOS

- I. TË DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TË PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit; dhe
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

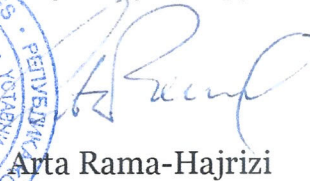
Gjyqtari raportues

Nexhmi Rexhepi

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi